

PODBIJANIE (4) sb n

o oraz a jasne.

sg G podbijania (2). ◇ I podbijaniem (2).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. podbić.

1. *Uzależnianie od siebie, podporządkowywanie* (1) :

Wyrażenie: »podbijanie sobie pod nogi [kogo]« (1): żadney im [Chrystus uczniom swym] otuchy nie czyni tu w tym wieku łzczęścia iákiego cíelefnego/ áni pánowánia ná Papiełtwie/ [...] áni ná žádnym przełóżeńftwie od Antychriftá wymyflonym [...] ku pánowánium nád cudzą wiára/ á podbiiánim [! zamiast: podbijaniu] łobie pod nogi owieczek Chriftułowych *CzechEp* 23.

2. *Przyszywanie od spodu* (1) : Pannus sub ductitius, Futertuch/ Sukno do podbiiánia. *Mącz* 276a.

3. [Wciskanie, wsuwanie pod coś [czego]: bo trzeba szerokiego otworu dla podbijania klinów *LustrKraK* II 96.]

4. Wyrażenie: »podbijanie bębenka« = *pochlebianie* (1) : Verniliter – Zpodbyaniem bębenka, z pochlebftwem. *Calep* 1113a.

*** *Bez wystarczającego kontekstu* (1) : łtać będzie v podwoiá brony (*marg*) Mielibysmy zwác podboiem od podbiiánia/ ále zwyczáy nie dopułzcza. (-) *BudBib Ez* 46/2.

Cf **PODBIJAĆ**